

รูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียงตามมาตรฐานสากล

Creation of a Model for Being International Standard Chorus

วรินทร์ทิพย์ วรวิศัทรธณ¹

Warinthip Worawisattawan

¹สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Music education program, College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute

Received: November 12, 2021

Revised: December 19, 2021

Accepted: December 20, 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อสรุปกรอบแนวคิดรูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียงตามหลักมาตรฐานสากลและ 2) ศึกษากระบวนการพัฒนาทักษะและการเตรียมความพร้อมของคณะนักร้องประสานเสียงโดยศึกษาจากคณะนักร้องประสานเสียงต้นแบบซึ่งมีประสบการณ์ในการแข่งขันระดับนานาชาติ การวิจัยเป็นการวิเคราะห์แนวคิดรูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียงจากข้อมูลเอกสาร วิดีโอคลิปการแสดง และเทปเสียง ผลการวิจัย พบว่า

1. กรอบแนวคิดรูปแบบการสร้างนักร้องประสานเสียงตามหลัก

มาตรฐานสากลเป็นการศึกษาแบบจำลองความคิดการสร้างแบบแผนการทำงาน โดยคำนึงถึงการเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและการกระทำ ซึ่งการเชื่อมโยงระหว่างองค์รวมกับองค์ประกอบดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้และเป็นสิ่งที่สนับสนุนสอดคล้องซึ่งกันและกัน เช่น ถ้าเราพูดถึงคณะนักร้องประสานเสียงซึ่งเป็นองค์รวมแล้ว องค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้องได้แก่ ขนาดของวง จำนวนของสมาชิก ประเภทของคณะนักร้อง วัย - อายุของนักร้อง ความสามารถในการร้อง เป็นต้น

2. กระบวนการพัฒนาทักษะในด้านการร้องและการเพิ่มองค์ความรู้ด้านดนตรีเพื่อเสริมสมรรถนะการทำงานแบบกลุ่มและเพิ่มประสิทธิภาพของวงในการแข่งขันระดับนานาชาติ มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้ 1) วิเคราะห์ทักษะและองค์ความรู้ที่ต้องใช้ในการปรับพื้นฐาน 2) ประเมินความสามารถเบื้องต้นของคณะนักร้องทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล 3) จัดขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปยาก จากทักษะพื้นฐานไปสู่ทักษะที่มีความสลับซับซ้อน 4) สาธิตและอธิบาย ให้เห็นลำดับขั้นตอนการปฏิบัติจากตัวอย่างที่ผู้สอนสาธิตให้ดู หรือจากภาพยนตร์ จากวิดีโอ 5) การฝึกปฏิบัติจริง

คำสำคัญ: แนวคิด, รูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียง, การปรับเทคนิคการร้อง

Abstract

The objectives of this research were 1) to summarize the conceptual framework for creating a chorus based on international standards, and 2) to study the skill development process and the preparation of the chorus by studying the model choir with experience in international competitions. The research was the conceptual analysis of the chorus building model from the documents, video clips, performances and audio tapes. The research results revealed that:

1. The conceptual framework for creating a chorus in accordance with international standards was a study of the conceptual modeling of working patterns, taking into account the linking of various elements related to thought and action processes. The connection between the holistic and the aforementioned elements was inseparable and mutually supportive, for instance, the other relevant elements such as sizes of the band, a number of members, types of choir, singers' ages, and singing abilities, etc. were essential for the holistic chorus.

2. The process of developing vocal skills and increasing a body of

knowledge of music in order to enhance group performance and increase the efficiency of the band in international competitions consisted of the following procedures: 1) analysing the skills and knowledge required for basic adjustment, 2) evaluating the basic abilities of both group and individual choirs, 3) organizing the practice steps from easy to difficult and from basic skills to complex skills, 4) demonstrating and explaining the steps from the examples presented by instructors, from the movie, or from the video, and 5) real practice.

Keywords: concept, chorus creating model, adjustment of singing techniques

บทนำ

ปัจจุบันการจัดตั้งคณะนักร้องประสานเสียงได้รับความนิยมและแพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่หมู่คณะและให้ความเพลิดเพลินแล้วยังเป็นกิจกรรมที่สามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ในการบูรณาการความรู้ด้านศิลป วัฒนธรรม ประเพณี การละเล่น และภาษา ซึ่งจะออกมาในรูปแบบของการร้อง เล่น เต้นรำ บนเวทีการแสดง โดยผู้แสดงสามารถนำบทเพลงที่คัดสรรมาประยุกต์ใช้ผสมผสานให้เกิดความลงตัวเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้แสดง

การจัดคณะนักร้องประสานเสียง ส่วนใหญ่คิดว่าแค่คนครบก็จบ จัดตั้งง่าย ไม่สิ้นเปลือง แต่ความจริงการที่จะประสบผลสำเร็จในการจัดตั้งคณะนักร้องต้องมีการเตรียมการ มีการพัฒนาบุคลากรและมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างมีเป้าหมาย ดังนั้น การศึกษาขั้นตอนการเตรียมความพร้อมเพื่อให้ทราบถึงกระบวนการทำงานจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะเพิ่มศักยภาพของสมาชิกให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้การแสดงหรือการแข่งขันสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษารูปแบบการดำเนินงานที่เป็น การดำเนินงานเฉพาะด้านและขั้นตอนการการสร้างคณะนักร้องประสานเสียงซึ่งเป็น

การ ศึกษาปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากต้นแบบ เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างแนวคิด ความ สัมพันธ์ขององค์ประกอบในแต่ละด้าน ได้แก่ การสร้างทีม ความสามารถของ สมาชิก ความรับผิดชอบและการทำงานรวมถึงการเตรียมความพร้อม การทำงานเชิง ปฏิบัติ (Operating Process) อย่างมีระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง แนวความคิดตัว แบบและนโยบายทฤษฎีสาระณะ ของ Chamaram (2018) แนวคิดการสร้างพัฒนา รูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข ของ Phrommanee, Iamsaat and Krasang (2017) สอดคล้องกับการศึกษา การสร้างทีมและ องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยง สนับสนุน มีความสัมพันธ์กันจากงานวิจัย การพัฒนาโมเดลทีมที่มีประสิทธิผลจากองค์กรที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งชาติ โดย Suwanklang and Utsahajit (2015) งานวิจัยรูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียง ตามมาตรฐานสากล (Establishing Model for Being International Standard Chorus) เป็นการศึกษาคณะนักร้องที่เป็นตัวต้นแบบการสร้างทีมนักร้องประสานเสียง ซึ่งได้ รวบรวมข้อมูลขั้นตอน การสร้างคณะนักร้องและการทำงานในแนวปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่ การคิด วิเคราะห์เพื่อให้เกิดการพัฒนาในคราวต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสรุปกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) รูปแบบการสร้างคณะนักร้อง ประสานเสียงตามมาตรฐานสากลและกระบวนการทำงานเชิงปฏิบัติ (Operating Process)
2. เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาทักษะ (Skill Development Process) ในการ เตรียมความพร้อมของคณะนักร้องประสานเสียง โดยศึกษาจากคณะนักร้องประสาน เสียงต้นแบบซึ่งมีประสบการณ์ในการแข่งขันระดับนานาชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง รูปแบบการสร้างคณะนักร้องประสานเสียงตามมาตรฐานสากล (Establishing Model for Being International Standard Chorus) เป็นงานวิจัยประเภท Secondary research มีข้อกำหนดดังนี้

ขอบเขตการวิจัย

1. เป็นการศึกษาแนวคิดรูปแบบการสร้างทีมคณะนักร้องประสานเสียงจากการแข่งขันระดับนานาชาติและขั้นตอนการพัฒนาทางทักษะ
2. กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโดยสมัครใจจำนวน 22 คน ที่มีอายุ 12 - 18 ปี มีประสบการณ์ในการร้องและการแข่งขันและไม่มีประสบการณ์ในการร้องและการแข่งขันมาก่อน

การเก็บข้อมูล

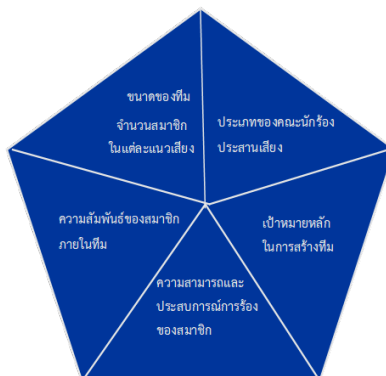
ศึกษาจากเอกสาร ข้อมูล เทปบันทึกเสียงและ VDO การซ้อมและการแข่งขัน คณะนักร้องประสานเสียงในปี 2560 ณ เกาะบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย และปี 2561 ณ เมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้นำเอาบทเพลงประสานเสียงในบางตอนมาเป็นแบบฝึก เพื่อทำการปรับพื้นฐานและพัฒนาทักษะในการร้อง

การดำเนินงานมีวิจัยดังนี้

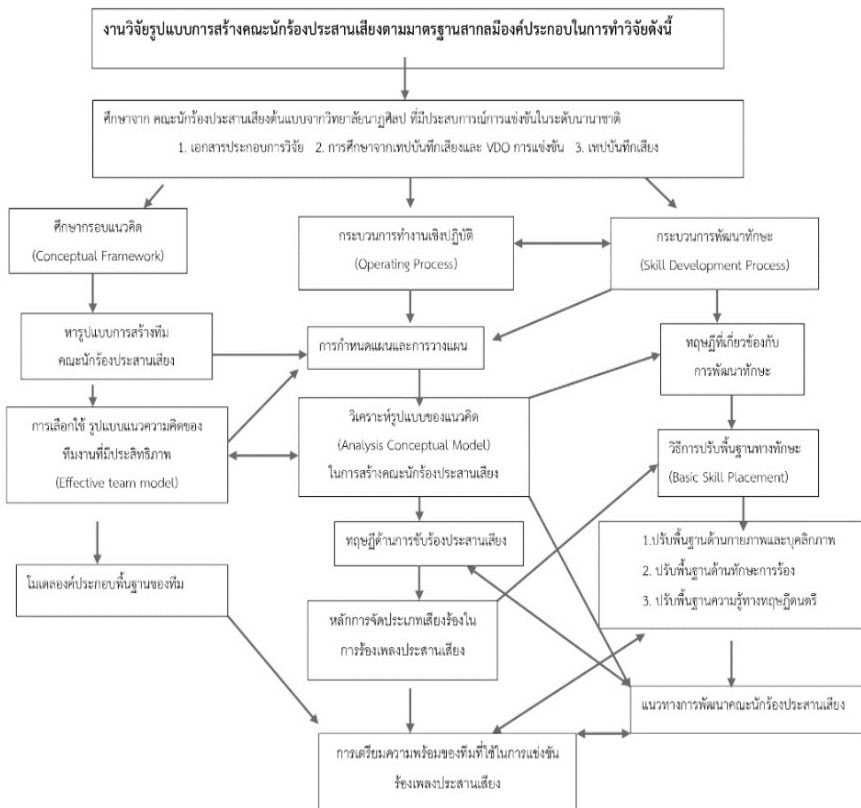
1. ศึกษากรอบแนวคิด (Conceptual Framework) และขั้นตอนการดำเนินงาน (Operating Process) ในการเตรียมความพร้อมของคณะนักร้องประสานเสียง

1.1 การสร้างทีมได้ศึกษาถึง ปัจจัยในการการสร้างทีม มีกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดการสร้างทีมนักร้องประสานเสียง

2. องค์ประกอบในการสร้างคณะกรรมาธิการที่ความเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องและเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน มีดังนี้

ภาพที่ 2: องค์ประกอบการสร้างคณะกรรมาธิการที่ความเสี่ยง

ขั้นตอนการดำเนินงานจากคณะกรรมาธิการต้นแบบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายโดยแสดงลำดับขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ตารางที่ 1

ขั้นตอนการดำเนินงาน (Operating Process)

ขั้นตอนการทำงาน	กระบวนการปฏิบัติ
1. กำหนดเป้าหมาย	- การแข่งขันขับร้องประสานเสียง - ประเภทของการแข่งขันและบทเพลง - ศึกษากฎกติกาการแข่งขันวัน เวลา สถานที่และหมยกำหนดการต่าง ๆ
2. แผนการดำเนินงาน	- รับสมัครนักร้องประสานเสียง - จัดประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องชี้แจงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย การดำเนินการ และกำหนดการต่าง ๆ ตลอดจนชี้แจงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น - กำหนดวัน เวลา สถานที่ในการซ้อมและระยะเวลา การซ้อมทั้งหมด - การจัดการแสดงเพื่อเตรียมความพร้อมเพื่อการแข่งขัน
3. กระบวนการและขั้นตอนการเตรียมคณะนักร้องประสานเสียง	- การสร้างแรงจูงใจในพัฒนาตนเองด้านทักษะและความรู้ทางดนตรี - การแบ่งประเภทเสียงร้องให้เหมาะสมกับขนาดของวง - การปรับพื้นฐานนักร้อง - บทเพลงอื่น ๆ ที่ใช้ฝึกซ้อมเพื่อเตรียมการแข่งขัน - การเลือกและการวิเคราะห์บทเพลงที่เหมาะสมกับคณะนักร้อง - ซ้อมบทเพลงที่ใช้ในการแข่งขัน - การจัดหาเวทีแสดงขับร้องประสานเสียงเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขัน
4. การเตรียมการแสดง	- การแบ่งส่วนพื้นที่ในการแสดงและการออกแบบท่าทางการแสดง - การเลือกชุดการแสดง - กำหนดตำแหน่งบนเวทีการแสดงของนักร้อง นักแสดง - กำหนดระยะเวลาของการเดินทางไป - กลับในการแข่งขัน - การเข้าถึงที่พักและระยะเวลาของการเตรียมตัวของคณะนักร้องก่อนการแข่งขัน
5. การแข่งขัน	- การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในงาน - การตรวจสอบสภาพแวดล้อมโดยรวม เช่น เวทีที่ใช้แข่งขัน การปรับตำแหน่งให้เหมาะสมกับเวทีที่ใช้ สภาพของห้องที่ใช้ในการแข่งขัน การกำหนดเสียงที่เกิดขึ้น - การลดความเครียดที่เกิดขึ้นก่อนการแสดงเพื่อการแข่งขัน

2. กระบวนการพัฒนาทักษะ (Skill Development Process) ได้ใช้วิธีปรับพื้นฐานและเสริมความสามารถทางทักษะ (Basic Skill Placement) แก่นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้โน้ตเพลงประสานเสียงในบางตอนมาเป็นแบบฝึกให้กับสมาชิกกระบวนการปรับพื้นฐาน หลังจากได้รับผู้สมัครเข้าเป็นคณะนักร้องมีการปรับพื้นฐานดังนี้

1. การปรับบุคลิกภาพและท่าทางการร้อง ท่าทางการแสดงบนเวทีให้สวยงาม
2. การปรับเทคนิคการร้อง

2.1 ปรับความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีและฝึกทักษะการอ่าน-ร้องโน้ต

2.2 ความแม่นยำในระดับเสียง (Intonation)

2.3 การฝึกร้องและฟังเสียงขึ้นคู่เสียงที่มีความกลมกลืนกัน (Concord) และคู่เสียงที่ไม่กลมกลืน (Discord)

2.4 การแสดงความเข้มของเสียง (Dynamics) ให้ไปในทิศทางเดียวกัน

3. การปรับใช้ความสามารถด้านอื่น ๆ ของสมาชิกเพื่อเสริมการแสดง

4. ฝึกทักษะด้านภาษาให้เกิดความชัดเจน เกิดความสละสลวยในการอ่านเนื้อร้องจากบทเพลงทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

การใช้บทเพลงประสานเสียงในบางท่อนเป็นแบบฝึกเพื่อพัฒนาศักยภาพนักร้อง ผู้วิจัยใช้หลักทฤษฎีดนตรีและการปรับเทคนิคการร้อง มีหลักปฏิบัติดังนี้

1. ฝึกความแม่นยำของระดับเสียงในแต่ละแนว การฟังและการร้องขึ้นคู่เสียงสังเกตถึงความแตกต่างระหว่างคู่เสียงที่มีความกลมกลืน (Concord) และคู่เสียงที่ไม่กลมกลืน (Discord)

2. การกำหนดโทนเสียงให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในแต่ละเพลง

3. การฝึกเพิ่มหรือลดระดับความเข้มของเสียงให้ไปในทิศทางเดียวกัน

4. การขึ้นต้นวรรคเพลงและการแบ่งวรรคเพลงควรทำให้พร้อมเพรียงกัน

5. การออกเสียงภาษาที่ใช้ในการร้อง ต้องมีความชัดเจนและมีสำเนียงที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุด

เครื่องดนตรีประกอบการร้อง

การบรรเลงประกอบการร้องจะใช้เครื่องดนตรีไม่เกิน 3 ชิ้น ส่วนใหญ่จะมีเปียโนเป็นเครื่องดนตรีหลักและมีการใช้เครื่องดนตรีประกอบจังหวะร่วม ส่วนการเลือกเครื่องดนตรีสำหรับเพลงพื้นบ้านควรเป็นเครื่องดนตรีพื้นบ้านประจำท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเป็นอัตลักษณ์และแสดงถึงวัฒนธรรมประเพณี

การใช้ทำทางประกอบการแสดงในขณะร้อง

การจัดการแสดงบนเวที ควรจัดตำแหน่งเรียงลำดับกลุ่มเสียงและรูปร่างของนักร้อง - นักแสดง เพื่อความสวยงามและเพื่อส่งเสริมการร้องร่วมกับการเคลื่อนไหวในการแสดงควรจัดท่าทางให้มีการใช้กล้ามเนื้อมีส่วนช่วยในการเสริมแรงในการร้องในขณะเดียวกันการเปลี่ยนตำแหน่งบนเวทีต้องเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่เกิดความวุ่นวาย ชุดการแสดง ควรเป็นที่สวมใส่แล้วสามารถเคลื่อนไหวได้โดยไม่ลำบากและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยถ่ายทอดลักษณะของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. ปัญหาโดยรวมที่เกิดขึ้นกับคณะนักร้องและแนวทางแก้ไข มีวิธีการดังนี้

โทนเสียงของคณะนักร้องในภาพรวม การเลือกใช้โทนเสียงที่เหมาะสม ซึ่งพิจารณาจากลีลาและความหมายของบทเพลง

ความสมดุลของเสียงร้องในบทเพลงประสานเสียง ชิดจากความชัดเจนของเสียงทำนองเป็นเสียงหลักและฐานเสียงจากแนวต่ำสุดเป็นแกนค้ำยัน ส่วนเสียงรองลงมาจะเป็นคู่ประสานเสียงใน โน้ตที่มีนักร้องนำ ควรเลือกเสียงของนักร้องนำให้เหมาะสมกับเพลงที่จะร้องและ โทนีสีเสียงของนักร้องนำจะต้องเด่นกว่าคณะนักร้อง แต่เสียงของนักร้องนำต้องไปกันได้กับเสียงของกลุ่มคณะนักร้องทั้งหมด

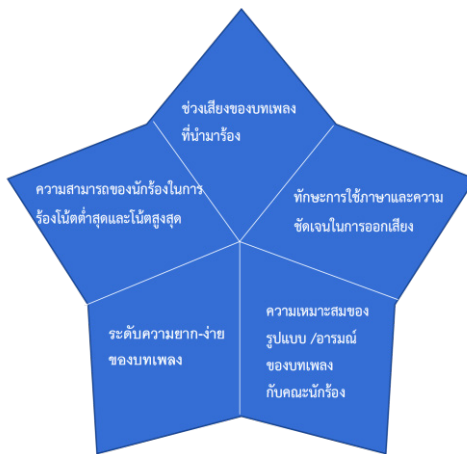
การแบ่งสัดส่วนการใช้พื้นที่ในการแสดง

1. การแบ่งพื้นที่บนเวทีการแสดง โดยการประมาณความกว้าง - ยาว ของเวทีการแสดง แล้วแบ่งสัดส่วนพื้นที่ของนักดนตรี นักร้องประสานเสียงและนักแสดง (ถ้ามี) ให้เหมาะสม โดยกลุ่มนักแสดงบนเวทีต้องสามารถมองเห็นและได้ยินเสียงซึ่งกันและกันได้ การจัดพื้นที่ในการแสดงไม่ควรชิดขอบเวที

2. การจัดแถวการแสดงโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของการวางตำแหน่งนักแสดง นักร้อง การเว้นช่องว่างระหว่างนักแสดงด้วยกัน

3. กำหนดทิศทางการขึ้น - ลง บนเวที ตลอดจนถึงกำหนดรูปแบบการเปลี่ยนตำแหน่งนักร้องบนเวทีการแสดงเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

4. การเลือกบทเพลงเพื่อใช้ในการแข่งขัน ได้คำนึงถึงองค์ประกอบ ในส่วนต่างๆ ตามแผนภูมิภาพดังนี้

ภาพที่ 3: แผนภูมิแบบจำลองแนวความคิดคัดเลือกบทเพลงประสานเสียง

การเลือกประเภทเพลงที่เหมาะสมกับคณะนั้นักร้อง มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. เลือกบทเพลงที่เหมาะสม มีท่วงทำนองและการใช้เสียงที่เข้ากันได้กับวัยของผู้ร้องซึ่งสามารถถ่ายทอดอารมณ์เพลงได้อย่างเป็นธรรมชาติและเป็นธรรมชาติ

2. เลือกเพลงที่มีความหลากหลายเพื่อให้คณะนั้นักร้องพัฒนาเทคนิคการร้อง

3. เลือกเพลงที่ทำให้ทดสอบความสามารถของผู้แข่งขัน

4. บทเพลงที่ใช้ร้องเพื่อการแข่งขันควรมีความแตกต่างด้านจังหวะ อารมณ์ เพลงและภาษาที่หลากหลาย

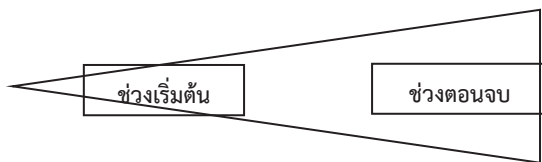
ระยะความกว้างของช่วงเสียงในแต่ละบทเพลง คำนึงถึงคุณภาพของเสียงที่ต่ำสุดและเสียงสูงสุดเมื่อนักร้องเปล่งออกมา ช่วงเสียงของบทเพลงที่จะนำมาร้องต้องไม่เกินความสามารถของนักร้องที่จะควบคุมได้ การคัดเลือกบทเพลงที่มีช่วงเสียงที่เหมาะสมกับคณะนักร้องจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง การเลือกบทเพลงเพื่อพัฒนาคณะนักร้องก็ต้องคิดถึงโน้ตเพลงที่นำมาใช้ฝึกเพื่อเพิ่มระยะความกว้างของช่วงเสียงให้กว้างกว่าเดิมและสร้างความแตกต่างในการใช้โทนเสียงให้มีความหลากหลาย เพื่อให้ได้ความหลากหลายของเพลงร้อง

การใช้ภาษาในการร้อง ผู้วิจัยใช้หลักการอ่านแบบสัทอักษรสากล (IPA) โดยฝึกวางอวัยวะที่ใช้ออกเสียง ให้ถูกต้องจากนั้นฝึกอ่านเนื้อร้องให้คล่องจนสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติและร้องออกมาคลมกลืนกับท่วงทำนองเพลง มีหลักการ ดังนี้

1. หลักการอ่านออกเสียงพยัญชนะ (Consonant) เสียงสระ (Vowel) สังเกตการจัดวางอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงและความชัดเจนของเสียงที่ร้องออกมา
2. ฝึกกลืนน้ำหนักเสียงให้ถูกต้องตามพยางค์ของคำนั้น ๆ ให้ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าก่อนแล้วตามด้วยเสียงสระและเสียงพยัญชนะที่ปิดท้ายคำ
3. อ่านรูปประโยคให้ต่อเนื่อง ฝึกออกเสียงให้ถูกต้องสังเกตถึงการส่งแรงลมในขณะร้องและการควบคุมกลัมน้ำเนื้อให้ถูกต้องพร้อมกับสร้างความกังวานของเสียงที่เกิดขึ้น ให้สังเกตเสียงที่เกิดขึ้นในขณะร้องว่าเป็นอย่างไร
4. ตีความหมายเพลง (Interpretation) การแสดงลีลาของบทเพลงและถ่ายทอดความรู้สึกผ่านทำนองเพลงและจังหวะตามที่กำหนดไว้

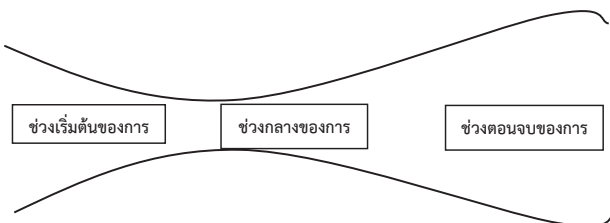
การเรียงลำดับบทเพลงในการแข่งขัน สามารถวางรูปแบบการแสดงได้ 2 วิธี คือ

1. การเรียงลำดับความเข้มข้นของบทเพลงเริ่มจากเพลงที่มีจังหวะช้าก่อนและเพลงสุดท้ายควรปิดด้วยความสนุกสนานเร้าอารมณ์ผู้ชมหรือเป็นเพลงที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่อย่างสมบูรณ์

ภาพที่ 4: รูปแบบที่ 1 การจัดลำดับการแสดงโดยเพิ่มความ

2. การเรียงลำดับความเข้มข้นของบทเพลงโดยเริ่มจากเพลงที่ให้ความรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ มีจังหวะที่สง่างาม หรือสนุกสนานเร้าใจก่อนแล้วค่อยผ่อนอารมณ์ของผู้ชมและบทเพลงลงมาจากนั้นเมื่อเข้าสู่ท้ายรายการค่อย ๆ เพิ่มความเข้มข้นมากขึ้น จนถึงเพลงสุดท้ายควรปิดด้วยความสนุกสนานเร้าอารมณ์ผู้ชมหรือเป็นเพลงที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่อย่างสมบูรณ์

ภาพที่ 5: รูปแบบที่ 2 การจัดลำดับการแสดงโดยสลับความเข้มข้นของบทเพลง

5. การแข่งขัน

1. ระยะเวลาของการเดิน การเข้าถึงที่พักและการเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน
2. การตรวจสอบสภาพแวดล้อมโดยรวม เช่น สภาพของห้องที่ใช้ในการแข่งขัน ขนาดของเวทีที่ใช้แข่งขัน การปรับตำแหน่งให้เหมาะสมกับเวทีที่ใช้ (Blocking)
3. ลดความเครียดที่เกิดขึ้นก่อนการแสดงเพื่อการแข่งขัน

อภิปรายผล

กรอบแนวคิด เป็นการศึกษาการเชื่อมโยงองค์ประกอบ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและการกระทำ ซึ่งการเชื่อมโยงระหว่างองค์รวมกับองค์ประกอบดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้และเป็นสิ่งที่สนับสนุนสอดคล้องซึ่งกันและกัน ตรงกับแนวคิดของ Somboon (2004) ที่กล่าวในเรื่อง แบบแผน (Patterns) และความหมายแห่งองค์รวม (Meanings of Holism) เช่น ถ้าเราพูดถึงคณะนักร้องประสานเสียงซึ่งเป็นองค์รวมแล้ว องค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้องได้แก่ ขนาดของวง จำนวนของสมาชิก ประเภทของคณะนักร้อง วัย-อายุของนักร้อง ความสามารถในการร้อง

สรุปได้ว่า การสร้างกรอบแนวคิดเพื่อนำไปสู่การวางแผนงานในการทำงานนั้นได้เน้นการทำงานในลักษณะทีม (Team Work) และได้เรียงลำดับขั้นตอนการทำงานการวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและหาแนวทางแก้ไข ตลอดจนการใช้กลยุทธ์ในการปิดจุดอ่อนเสริมจุดแข็งของทีม โดยคำนึงถึงความสามารถขบคุคลของสมาชิกและการส่งเสริมประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกันโดยการนำเทคนิคต่าง ๆ เข้าไปช่วยทำให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพและสามารถนำมาพัฒนาต่อยอดงานและเป็นแบบแผนได้ สอดคล้องกับสอดคล้องกับ งานวิจัยเรื่อง แนวความคิด ตัวแบบและนโยบายทฤษฎีสาธารณะ ของ Chamaram (2018) ที่ได้เสนอแนวคิดการสร้างพัฒนารูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข ของ Phrommanee, Iamsaat and Krasang (2017) และสอดคล้องกับการศึกษาการสร้างทีมและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยง สนับสนุน มีความสัมพันธ์กัน จากงานวิจัย การพัฒนาโมเดลทีมที่มีประสิทธิภาพจากองค์การที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งชาติ โดย Suwanklang and Utsahajit (2015) นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการคิดในการทำงานให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การพัฒนาความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานเป็นไปด้วยความราบรื่น และบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

จากการปฏิบัติตามกรอบความคิดและการวางแผนงานได้ผลดังนี้

1. เกิดความชัดเจนในการทำงาน และการวางแผนเป้าประสงค์

2. เกิดทักษะในการทำงานร่วมกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีความรับผิดชอบในการทำงาน

3. ขอมรับและแก้ไขในข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นและรับฟังข้อคิดซึ่งกันและกัน
กระบวนการพัฒนาทักษะ ผู้วิจัยได้เสริมสมรรถนะการทำงานแบบกลุ่มและเพิ่มประสิทธิภาพของวงโดยปฏิบัติดังนี้

1. วิเคราะห์ทักษะและองค์ความรู้ที่ต้องใช้ในการปรับพื้นฐาน โดยประมวลผลข้อมูลองค์ความรู้และทักษะที่ต้องใช้พร้อมแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

2. ประเมินความสามารถเบื้องต้น ทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล โดยเน้นการจัดกระบวนการเสริมความรู้ความสามารถเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแก่ทีมสมาชิก

3. จัดขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปยาก

4. สาธิตและอธิบายให้เห็นลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ จากตัวอย่าง หรือจาก วีดิทัศน์ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นรายละเอียดการปฏิบัติในขั้นตอนต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน

5. การฝึกปฏิบัติจริง โดยคำนึงถึง

5.1 ความต่อเนื่องของการฝึกปฏิบัติทักษะในแบบต่าง ๆ

5.2 การนำบทเพลงบางท่อนของเพลงร้องมาเป็นแบบฝึกเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น โดยเน้นที่กระบวนการฝึกทักษะการร้อง

5.3 การเสริมแรงให้กับผู้เรียน ได้รู้ผลของการฝึกปฏิบัติ ซึ่งมี 2 ทาง คือ

5.3.1 การรู้ผลจากภายนอก (Extrinsic Feedback) คือ มีการประเมินการซ้อมในแต่ละครั้งว่าดีหรือบกพร่องอย่างไรและควรแก้ไขอย่างไร

5.3.2 การรู้ผลจากภายในตนเอง (Intrinsic Feedback) ซึ่งกระทำโดยการบันทึกการแสดงในขณะที่ซ้อมและให้คำร้องสังเกตและข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น (Recheck) พร้อมทั้งร่วมกันหาแนวทางแก้ไข จากการศึกษากระบวนการปรับพื้นฐานตามขั้นตอนต่าง ๆ นั้น สอดคล้องกับหลักและวิธีการทางทฤษฎีซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบของจอยส์และเวลล์ (Joyce & Well, 1985: 74) การพัฒนาทักษะปฏิบัติของ เดวิส (Davies, 1971: 50-56) และหลักการปรับพื้นฐานและการพัฒนาทักษะของ ดี

เชคโค (De Cecco, 1974: 272-279) ที่กล่าวถึงหลักขั้นพื้นฐานของกระบวนการพัฒนาทักษะ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้ศิษย์เก่าที่เป็นสมาชิกคณะนักร้องประสานเสียงได้เข้าร่วมเพื่อเป็นแรงผลักดันให้สมาชิกใหม่เกิดการพัฒนาให้ก้าวหน้าขึ้นไป
2. ควรสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่นักเรียนและผู้ร่วมงาน
3. ควรได้รับอย่างต่อเนื่องและเพียงพอต่อการดำเนินงาน

References

- Boondee, W. (2021). *Dchecho's teaching practice skills model*. Retrieved on 2 November 2018 from <http://www.kyetc.net/index-practical.html>
- Chamaram, S. (2016). *Concepts models and policies of the public theory*. Retrieved on 6 November 2021 from http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5803011195_5084_4912.pdf
- _____. (2018). *Concepts, Models and public policy theory*. Retrieved on 2 November 2018 from https://www.reru.ac.th/articles/images/vijai_19_09_59.pdf
- Phrommanee, P., Iamsaat, S. & Krasang, P. (2017). The concept of creating and developing a model for use in to carry out public health work for public health person. *Association of private higher education institutions of Thailand under the royal patronage of HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn Princess Maha Chakri Sirindhorn*. 6, 2(July - December), pp. 128 - 135. [in Thai]
- Somboon, W. (2004). *Patterns and meanings of the holistic*. Health systems research institute (HSRI) - Health systems research institute (HSRI). [in Thai]

Suwanklang, R. & Utsahajit, W. (2015). *Developing an effective team model from an organization awarded the national quality award*. Retrieved on 6 November 2021 from <http://libdcms.nida.ac.th/thesis6/2557/b185407.pdf>

Author

Miss Warinthip Worawisattawan, Music Education Program,
College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute
119 Moo 3, Salaya, Phutthamonthon District, Nakhornpathom 73170
Tel. 09-5423-9923 E-mail: warinthip545@gmail.com